

ಮಕ್ಕಳ ಉದ್ಯಾನ

ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಕೊಡುವ ಚಿತ್ರಕತೆ

ಲೇಖಕ: ಮಾಯಕೆಲ್ ಫೋರಮನ್

ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ: ಪ್ರಭಾಕರ ನಾನಾವಟಿ

ಆ ಚಿಕ್ಕ ಮಗುವಿನ ಜಗತ್ತು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹಾಳಾಗಿ
ಹೋಗಿತ್ತು. ಸುತ್ತಲೆಲ್ಲ ಮನೆಗಳು ಬಿದ್ದಾದ
ಮೇಲಿನ ಕಲ್ಲು ಮಣ್ಣುಗಳ ರಾಶಿಯೇ ರಾಶಿ. ಮುಳ್ಳು
ತಂತಿಯ ಬೇಲಿಯಿಂದಾಗಿ ಹಾಗು ಸೈನಿಕರ
ಕಾವಲಿನಿಂದಾಗಿ ಎದುರಿಗಿನ ತಂಪಾದ ಗುಡ್ಡದ
ಮೇಲೆ ಹೋಗಲು ಬಾರದು. ಈ ಮೊದಲು ಆತ
ತನ್ನ ತಂದೆ ಜತೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದನು.
ಈ ಕಲ್ಲು ಮಣ್ಣುಗಳ ರಾಶಿಯಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಗಿಡದ
ಚಿಕ್ಕ ಸಸಿ ಆಶೆಯ ಕಿರಣಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಬಹುದೇ?
ಇದು ಒಂದು ಸರಳ, ಸುಂದರವಾದ
ವೇದನೆಯನ್ನು ಮಾಯಿಸುವ ಮತ್ತು ಆಶೆಯನ್ನು
ಚಿಮ್ಮಿಸುವ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಕೊಡುವ ಚಿತ್ರಕತೆ.
ಮಕ್ಕಳ ಉದ್ಯಾನ ಇದು ಮಾನವನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವ
ಆದರದ ಕಾಣಿಕೆ.

ರಾತ್ರಿಯ ಮಳೆ ನಿಂತ ಮೇಲೆ ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಕಲ್ಲು ಮಣ್ಣುಗಳ ಸಂದಿಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಹಸಿರು ಕಂಡಿತು. ಆತ ಇನ್ನಷ್ಟು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಸಸಿ ಇತ್ತು. ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಸಸಿ ತನ್ನ ಬಗ್ಗಿದ ತಲೆಯನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿತು.

ಹುಡುಗನು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಇಟ್ಟಿಗೆ, ಕಲ್ಲು ಮಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಸರಿಸಿದನು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಇಟ್ಟಿಗೆ ಕಲ್ಲುಗಳು ಬಿದ್ದು ಸಸಿಯು ಬಾಡಿ ಹೋಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಇದು ಗಿಡದ ಸಸಿಯೋ ಇಲ್ಲವೇ ಬರೀ ಹುಲ್ಲೋ? ಸಸಿಗೆ ಈ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವಂತವಾಗಿರಲು ಬಹಳ ಸಂಘರ್ಷ ಮಾಡಬೇಕಾಗಬಹುದು.

ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ನೋಡಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಹಳೆದಾದ ತಗಡಿನ ಡಬ್ಬಿ ಅವನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಮಳೆ ನೀರು ಶೇಖರಿಸಿತ್ತು. ಅವನು ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಸಸಿಯ ಹತ್ತಿರ ಒಯ್ದನು.

“ಇದನ್ನು ಕುಡಿ,” ಅವನು ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದನು. “ಇದನ್ನು ಕುಡಿ.”

ಸೂರ್ಯನು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಮೇಲೇರುತ್ತಿದ್ದನು, ಸಸಿಗೆ ಬಿಸಿಲು ತಗಲಬಾರದೆಂದು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬಿದ್ದಿರುವ ಒಂದು ಗೋಣಿ ಚೀಲ ಹಾಗೂ ತಂತಿಯಿಂದ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಗೂಡು ಕಟ್ಟಿದನು.

ಆ ಮಗುವಿನ ಜಗತ್ತು ಹಾಳಾದ ಕಲ್ಲು ಮಣ್ಣುಗಳ ರಾಶಿ ಮತ್ತು ಮುಳ್ಳು ತಂತಿಯ ಬೇಲಿಯಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದಿತ್ತು. ಬಿಸಿಲುಗಾಲದಲ್ಲಿ ಬಿರುಗಾಳಿ ಬೀಸಿ ಆಗಸತುಂಬ ಧೂಳೇ ಧೂಳು. ದೂರ ನೋಡಿದಾಗ ಎದುರಿನ ದಿನ್ನೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ತಂಪಾದ ನೀರಿನ ಸೆಲೆಗಳು ಇದ್ದದ್ದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. . ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಆತ ತನ್ನ ತಂದೆ ಜತೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೋದಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಈಗ ಮುಳ್ಳಿನ ತಂತಿಯ ಬೇಲಿಯು ಆ ಬದಿಗೆ ದಿನ್ನೆ ಇತ್ತು.

ಅವನು ಮುಂದಿನ ಎಷ್ಟೋ ವಾರ ಆ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟ ಸಸಿಯ ಆರೈಕೆ
ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಸಸಿಯು ಬೆಳೆದು ಬಳ್ಳಿಯಾಗಿ ಮುಳ್ಳಿನ
ತಂತಿಯನ್ನು ಸುತ್ತುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗಲೇ ಆತನಿಗೆ ಇದು ದ್ರಾಕ್ಷೆಯ
ಬಳ್ಳಿ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಬಳ್ಳಿಯು ತಂತಿಯನ್ನು ಮುತ್ತಿಕೊಂಡಿತು. ಅದರ
ದಟ್ಟವಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಹಸಿರು ಎಲೆಗಳು ನಯವಾದ ಬೇರುಗಳಿಗೆ
ನೆರಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದವು. ಇದರಿಂದ ಬಳ್ಳಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ರಭಸದಿಂದ
ಬೆಳೆಯತೊಡಗಿತು.

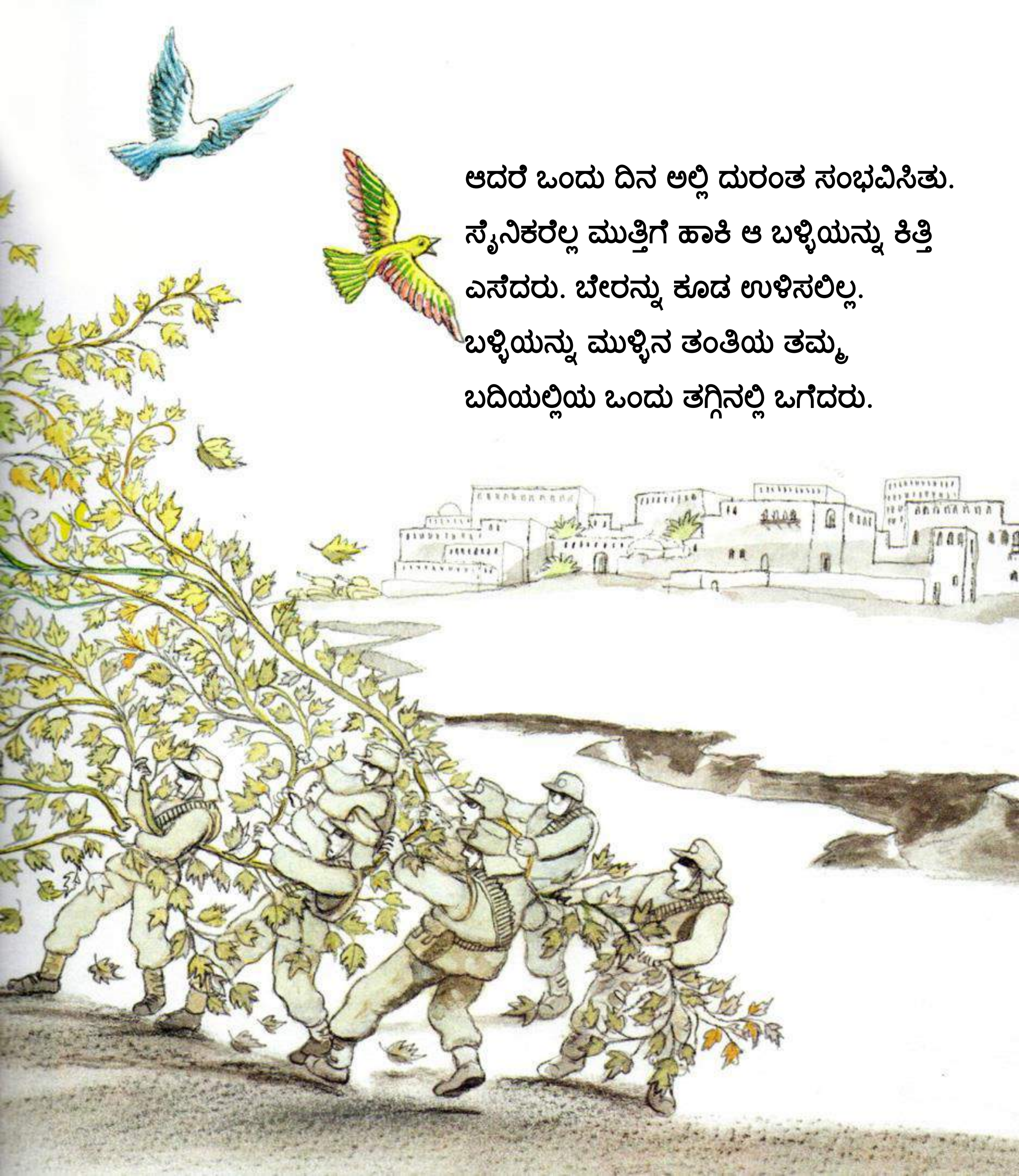

ಬಳ್ಳಿಯ ಆ ತಂಪಾದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕಿ ಮತ್ತು ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಚಿಟ್ಟೆಗಳು
ವಿಶ್ರಮಿಸತೊಡಗಿದವು. ಅವು ಅಲ್ಲಿ ಬರುವಾಗ ಹೊಸ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಹಾಗು
ಪುಷ್ಪಧೂಳಿಯನ್ನು ತರುತ್ತಿದ್ದವು. ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಈ ಉದ್ಯಾನ ಬೆಳೆಯತೊಡಗಿತು.
ಅದನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಮರೆಯಾಗಿ ಇಡಲು ಶಕ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಗೆಳೆಯರೆಲ್ಲ ಈ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಬರತೊಡಗಿದರು.
ಅಲ್ಲಿಯೇ ಆಟವಾಡತೊಡಗಿದರು. ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಉದ್ಯಾನ
ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಆಟದ ಬಯಲಾಯಿತು.

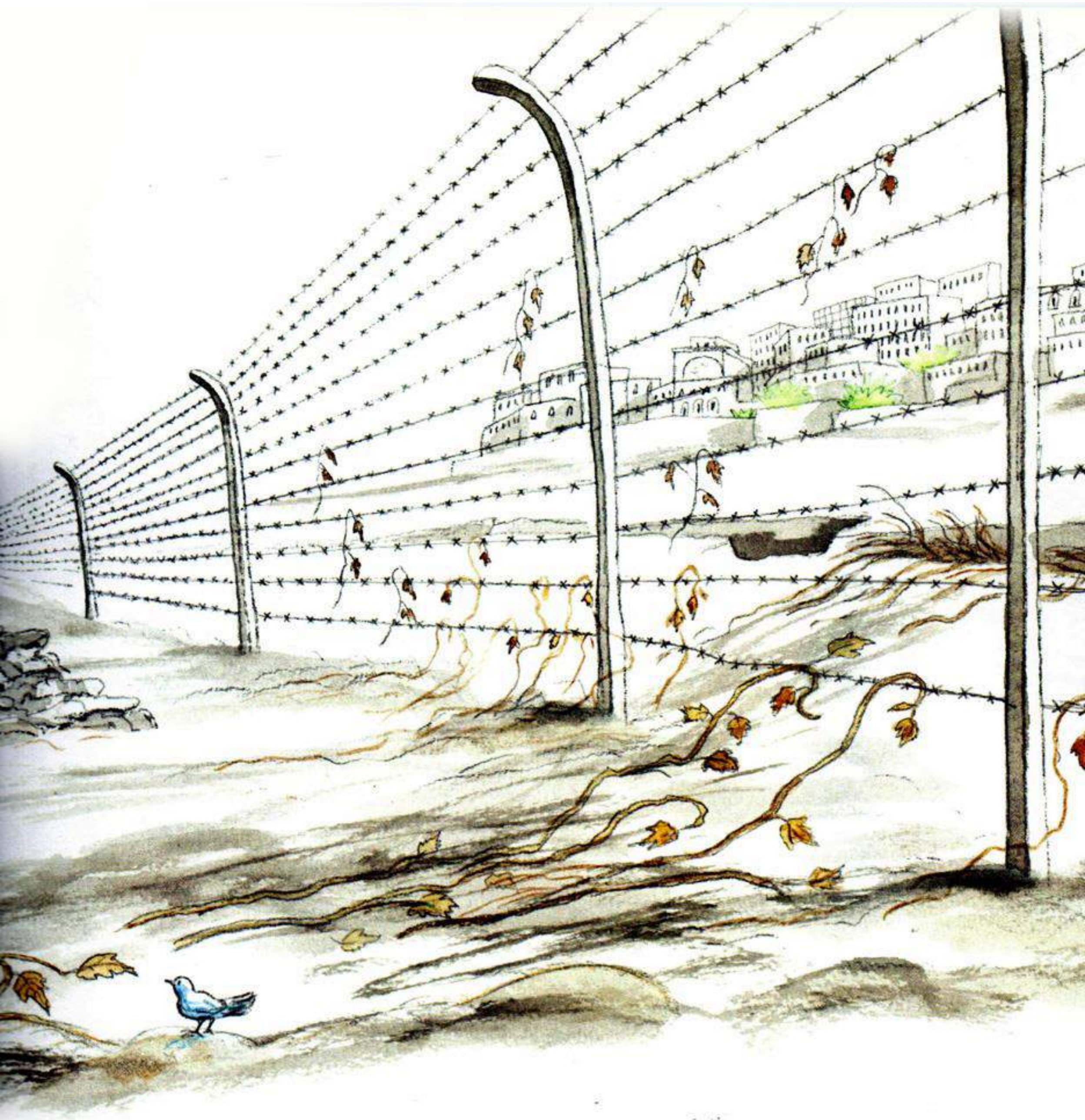

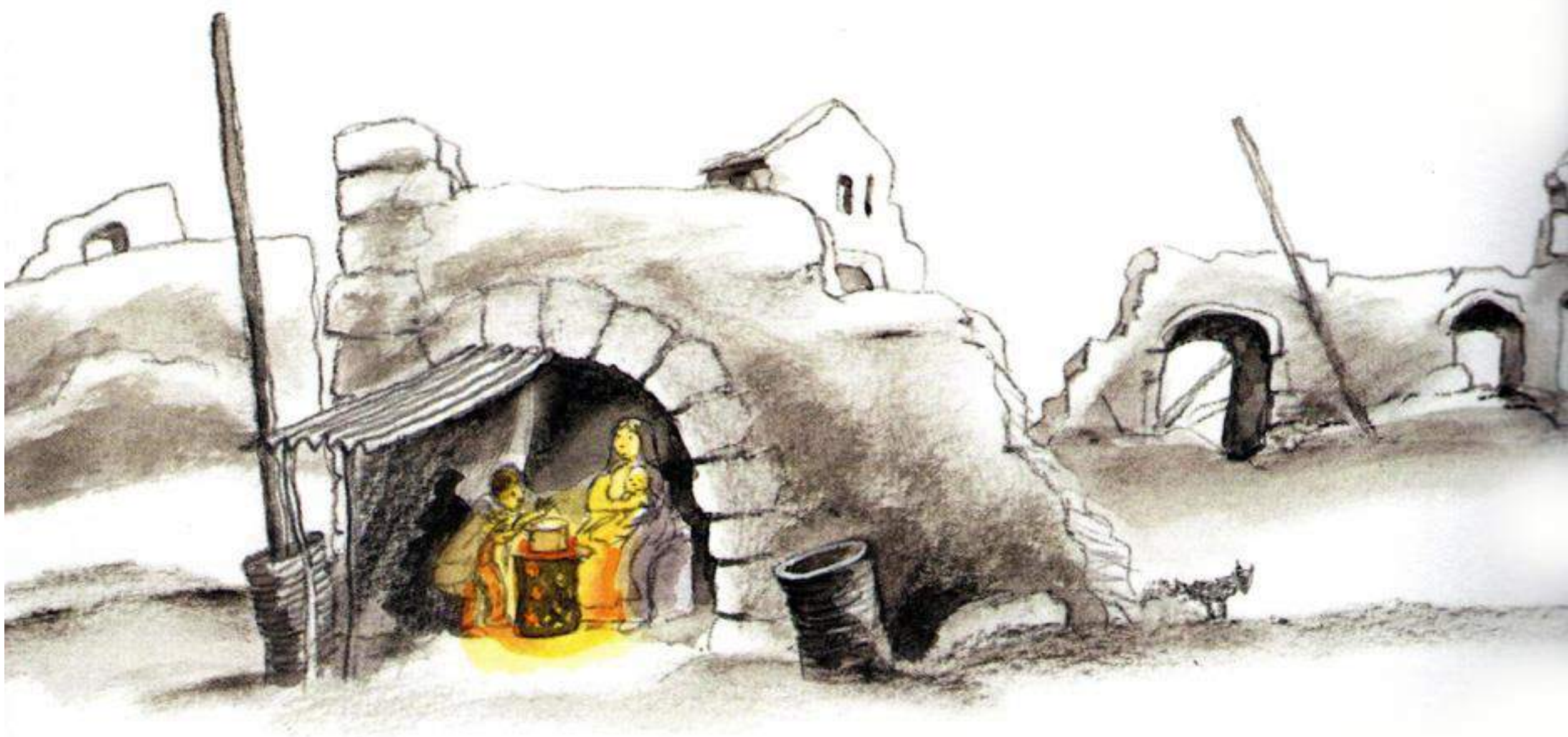

ಆದರೆ ಒಂದು ದಿನ ಅಲ್ಲಿ ದುರಂತ ಸಂಭವಿಸಿತು.
ಸೈನಿಕರೆಲ್ಲ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿ ಆ ಬಳಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತಿ
ಎಸೆದರು. ಬೇರನ್ನು ಕೂಡ ಉಳಿಸಲಿಲ್ಲ.
ಬಳಿಯನ್ನು ಮುಳ್ಳಿನ ತಂತಿಯ ತಮ್ಮ
ಬದಿಯಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ತಗ್ಗಿನಲ್ಲಿ ಒಗೆದರು.

ಮಗುವಿಗೆ ಬಹಳ ದುಃಖವಾಯಿತು. ಅವನ ಮನ ನೊಂದಿತು.
ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಈ ವೇದನೆ ಸಹನವಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸತೊಡಗಿತು.

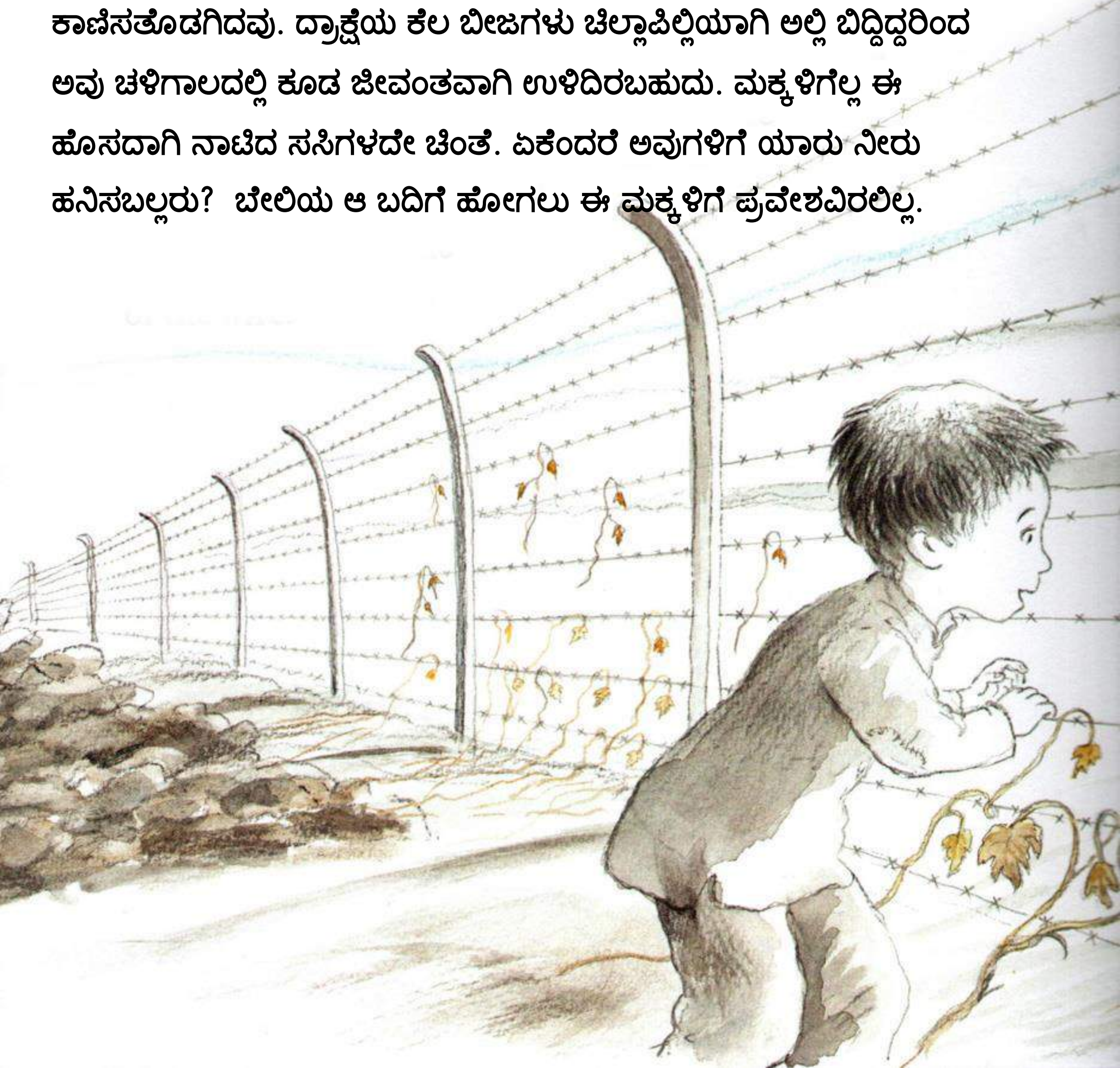

ಆ ಮೇಲೆ ಚಳಿಗಾಲ ಬಂತು.

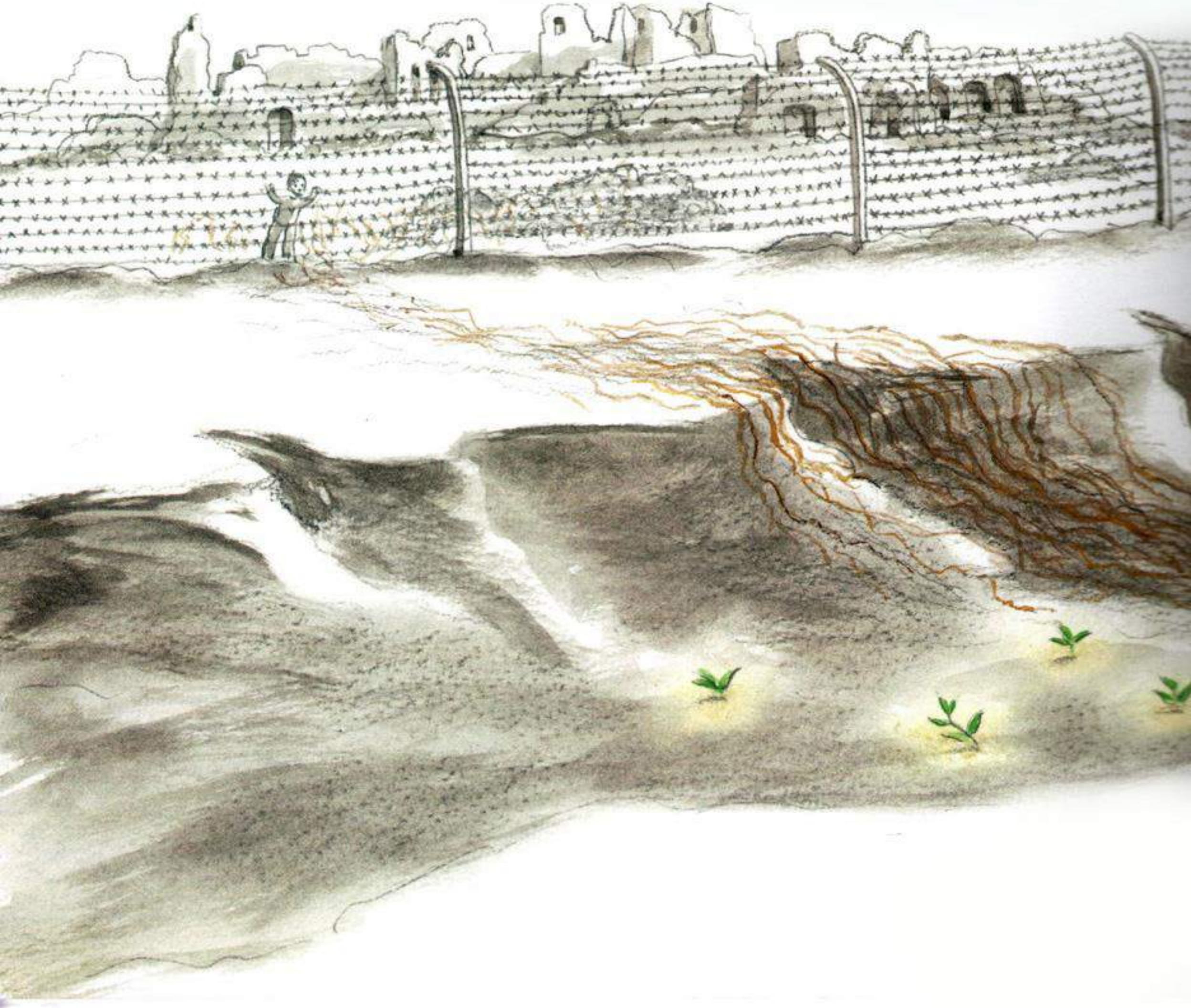
ಹುಡುಗ ಮತ್ತು ಅವನ ಮನೆಯವರು ಹಾಳು ಮುರುಕು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಚಳಿ
ಮಳೆಗಳಲ್ಲಿ ನಡುಗುತ್ತ ಹೇಗೋ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

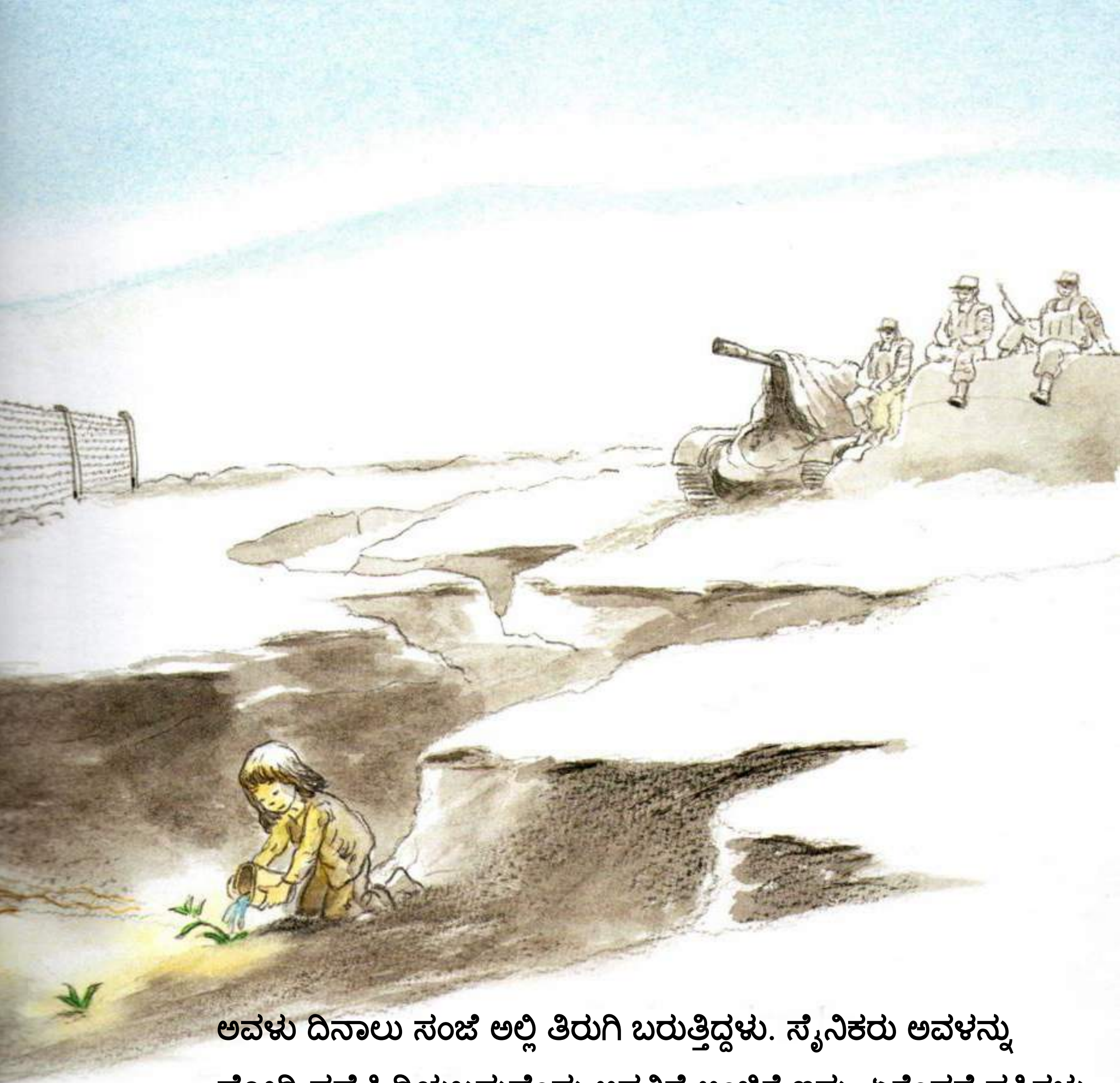
ಆ ವರುಷ ವಸಂತ ಕಾಲವು ಸ್ವಲ್ಪ ತಡವಾಗಿಯೇ ಬಂತು. ಮತ್ತೆ ರಾತ್ರಿ
ಮಳೆಯಾಗತೊಡಗಿತು. ಮಳೆಯಾದ ಮರು ದಿನ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಬೇಲಿಯ ಆ
ಬದಿಯಲ್ಲಿಯ ತಗ್ಗಿನಲ್ಲಿ ಸಸಿಗಳ ಹಾರಾಡುತ್ತಿರುವ ಹಸಿರು ಎಲೆಗಳು
ಕಾಣಿಸತೊಡಗಿದವು. ದ್ರಾಕ್ಷೆಯ ಕೆಲ ಬೀಜಗಳು ಚಿಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದರಿಂದ
ಅವು ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಜೀವಂತವಾಗಿ ಉಳಿದಿರಬಹುದು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆಲ್ಲ ಈ
ಹೊಸದಾಗಿ ನಾಟಿದ ಸಸಿಗಳದೇ ಚಿಂತೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಯಾರು ನೀರು
ಹನಿಸಬಲ್ಲರು? ಬೇಲಿಯ ಆ ಬದಿಗೆ ಹೋಗಲು ಈ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ದಿನ ಆ ಬದಿಯ ತಗ್ಗಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿ ಆಟವಾಡುತ್ತಿರುವದನ್ನು ಆತ ನೋಡಿದನು. ಅವಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಕೆಟ್ಟು ಇತ್ತು. ಹಾಗು ಅದರಲ್ಲಿಯ ನೀರಿನಿಂದ ಅವಳು ಸಸಿಗಳಿಗೆ ನೀರು ಹನಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಅವಳು ದಿನಾಲು ಸಂಜೆ ಅಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಸೈನಿಕರು ಅವಳನ್ನು
ನೋಡಿ ತಡೆ ಹಿಡಿಯಬಹುದೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಅಂಜಿಕೆ ಇತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಸಸಿಗಳು
ಅವರ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ
ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಅವನಿಗೆ ಕಂಡು ಬಂತು.

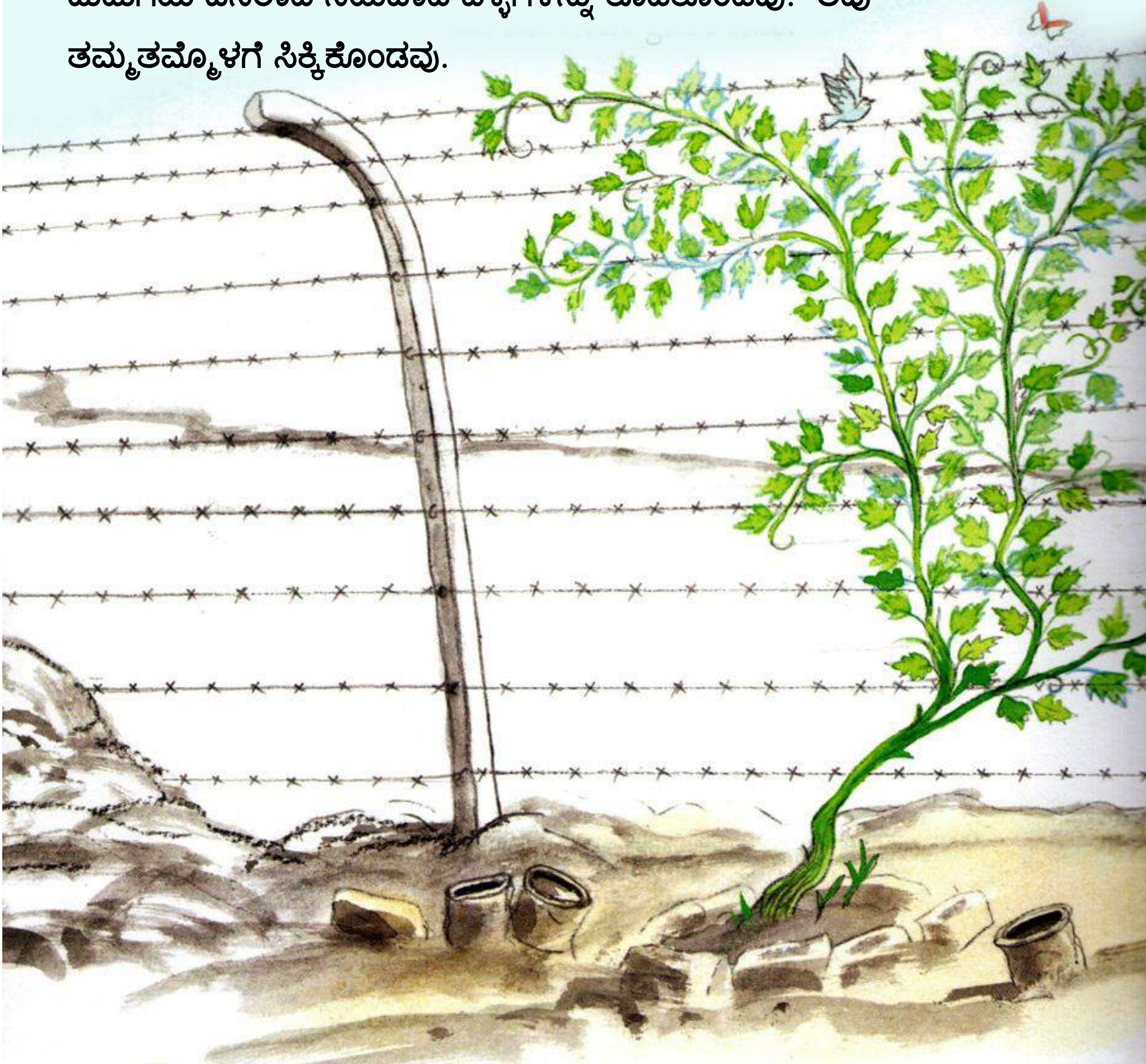
ಕೆಲ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಆ ಹುಡುಗಿ ಹಾಳಾದ ಉದ್ಯಾನವನ್ನು ಜೀವಂತ ಮಾಡಿ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಸಸಿಗಳಿಗೆಲ್ಲ ನೀರು ಉಣಿಸಿ ಕಲ್ಲು ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಹೊರ ಬಂದು ತಲೆ ಮೇಲೆತ್ತುವಂತೆ ಮಾಡಿದಳು.

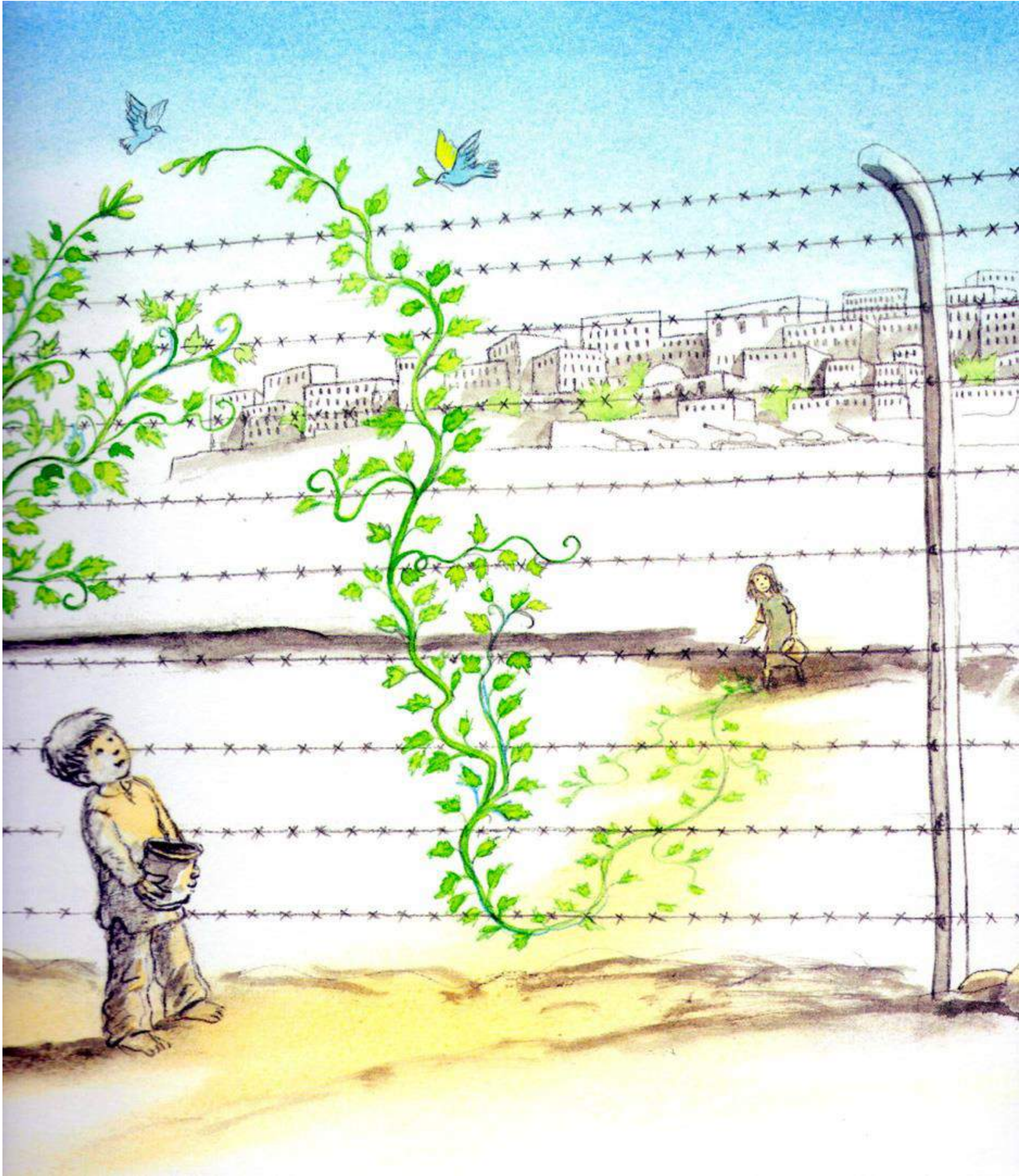
“ನೋಡಿ,!” ಅವನು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದನು. “ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೋಡಿ! ನನ್ನ ಬಳ್ಳಿಯು ಎರಡನೇ ಸಲ ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿದೆ!”

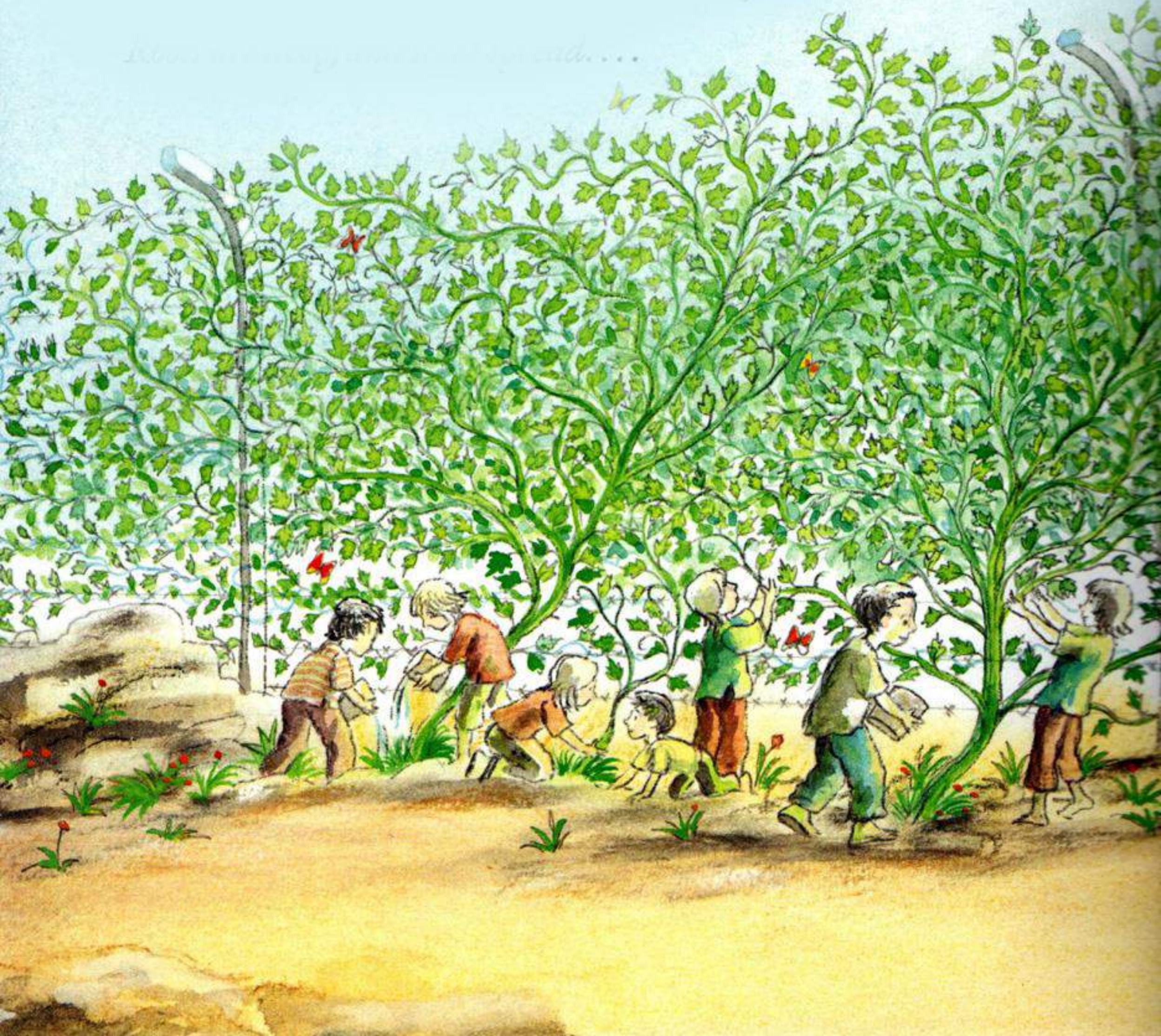

ಹುಡುಗ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ತನ್ನ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಸಸಿಗಳಿಗೆ ನೀರುಣಿಸಿ ಆರೈಕೆ ಮಾಡತೊಡಗಿದನು. ಕೆಲ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಇವನ ಮಗ್ಗಲಿನ ಬಳ್ಳಿಗಳು ಕೂಡ ಬೆಳೆದು ನಿಂತು ಮುಳ್ಳಿನ ತಂತಿಯನ್ನು ಸುತ್ತತೊಡಗಿದವು. ಈ ಬಳ್ಳಿಗಳು ಆ ಮಗ್ಗಲಿನ ಹುಡುಗಿಯ ಹಸಿರಾದ ನಯವಾದ ಬಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡವು. ಅವು ತಮ್ಮತಮ್ಮೊಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡವು.

ಮುಳ್ಳಿನ ತಂತಿಯ ಬೇಲಿ ಹಸಿರು ಎಲೆಗಳಿಂದ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿ ಹೋಯಿತು.
ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಮತ್ತು ಚಿಟ್ಟೆಗಳು ಬಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಗೂಡು ಕಟ್ಟತೊಡಗಿದವು.
ಸೈನಿಕರು ಮತ್ತೇ ಬರಲಿ. ಹುಡುಗ ಯೋಚಿಸತೊಡಗಿದನು. ಆಳವಾಗಿ ಹೋದ
ಬೇರುಗಳು ಮತ್ತು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಬೀಜಗಳು...

ಒಂದು ದಿನ ಈ ಮುಳ್ಳಿನ ತಂತಿಯ ಬೇಲಿಯು ಕಾಯಮಾಗಿ ಮಾಯವಾಗಿ
ಹೋಗಲಿ. ಆಗ ನಾವು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ದಿನ್ನೆ ಮೇಲೆ ವಿಹರಿಯಬಹುದು.

